

Въ заключение ще отбележимъ още, че въ България, както и въ всички православни държави, лѣтоброението се водѣло отъ сътворението на свѣта, което се отнасяло къмъ 5508 г. пр. Р. Хр. Началото на годината билъ 1 септемврий. Едва отъ XVII в. почватъ да отстъпватъ отъ този обичай.

За старобългарското изкуство знаемъ за сега много малко. Оцѣлѣли църковни и крепостни постройки има много по-малко, отколкото въ Сърбия. Отлично свидетелство за живописъта, която била въ употребение въ манастиритѣ, даватъ миниатуритѣ на Ватиканския кодексъ. Григоровичъ, който е ималъ възможностъ да види много български икони на Св. Гора, въ западна Македония и около Търново, пише, че чертитѣ на лицата на изобразенитѣ светии сж по-кръгли и по-приятни отъ византийскитѣ.

Ето накратко всичко, което бихме могли за сега да кажемъ за живота на старитѣ българи презъ периода на Търновското царство (1186 — 1398).
